B4U3P5

അധ്യായം 5

നിയമനിർമാണ സഭ

(LEGISLATURE)

ആമുഖം

ഇന്ത്യയിലെ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളുടെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ചും അതിന് നാം സ്വീകരിച്ച രീതികളെക്കുറിച്ചും മുൻ അധ്യായത്തിൽ നിങ്ങൾ പഠിച്ചുവല്ലോ ? നിയമ നിർമ്മാണ സഭകൾ ജനങ്ങളാൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും അവ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തെരഞ്ഞെടുത്ത നിയമ നിർമ്മാണ സഭകൾ എങ്ങനെയാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നും ജനാധിപത്യ ഗവൺമെന്റുകളെ നിലനിർത്തുന്നതിൽ അവ എങ്ങനെ സഹായിക്കുന്നുവെന്നും നാം ഈ പാഠഭാഗത്തിൽ പഠിക്കുന്നു. ഇന്ത്യൻ പാർലമെന്റ്, സംസ്ഥാന നിയമ നിർമ്മാണ സഭകൾ എന്നിവയുടെ ഘടന, പ്രവർത്തനം, ജനാധിപത്യ ഗവൺമെന്റുകളിലുള്ള അവയുടെ പ്രാധാന്യം എന്നിവയെപ്പറ്റി നമുക്ക് ഈ പാഠഭാഗത്ത് നിന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഈ അധ്യായം വായിക്കുന്നതിലൂടെ:

- *നിയമ നിർമ്മാണ സഭകളുടെ പ്രാധാന്യം;*
- *ഇന്ത്യൻ പാർലമെന്റിന്റെ ഘടന, അധികാരം, പ്രവർത്തനം;*
- *നിയമ നിർമ്മാണ പ്രക്രിയ;*
- *പാർലമെന്റ് കാര്യനിർവഹണ വിഭാഗത്തെ എങ്ങനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു;*
- *എങ്ങനെ പാർലമെന്റ് സ്വയം നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നു എന്നിവയെല്ലാം നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും.*

നമുക്ക് ഒരു നിയമനിർമ്മാണ സഭയുടെ ആവശ്യമെന്ത്? (WHY DO WE NEED A PARLIAMENT?)

നിയമ നിർമ്മാണ സഭ കേവലം നിയമം നിർമ്മിക്കുവാൻമാത്രമുള്ള ഒരു സമിതി അല്ല. അവയുടെ വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഒന്നുമാത്രമാണ് നിയമനിർമ്മാണം. എല്ലാ ജനാധിപത്യ രാഷ്ട്രീയ പ്രക്രിയകളുടെയും സിരാകേന്ദ്രമാണ് നിയമനിർമ്മാണ സഭകൾ. സഭ ബഹിഷ്ക്കരിക്കൽ, പ്രതിഷേധങ്ങൾ, പ്രകടനങ്ങൾ, ഐക്യപ്പെടലുകൾ, സഹകരണങ്ങൾ എന്നിവയൊക്കെ സഭയുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ മിക്കപ്പോഴും ദൃശ്യമാണ്. ഇവയിലോരോന്നിനും ചില അടിസ്ഥാന ലക്ഷ്യങ്ങളുമുണ്ട്. കാര്യക്ഷമവും ഫലപ്രദവും പ്രാതിനിധ്യ സ്വഭാവവുമുള്ള നിയമനിർമാണ സഭകൾ ഒരു ജനാധിപത്യത്തിന്റെ വിജയത്തിന് തീർച്ചയായും അനിവാര്യമാണ്. ജനപ്രതിനിധികൾക്ക് ജനങ്ങളോടുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിന് നിയമനിർമ്മാണ സഭകൾക്ക് വലിയ പങ്കുണ്ട്. തീർച്ചയായും ഇത് പ്രാതിനിധ്യ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്ത്വമാണ്.

മിക്കവാറും ജനാധിപത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ കേന്ദ്രസ്ഥാനം നിയമനിർമ്മാണ സഭയിൽ നിന്നും കാര്യനിർവ്വഹണ വിഭാഗത്തിലേക്ക് വഴിമാറുന്നതായി കാണാം. നയങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുന്നതും ഭരണത്തിന്റെ അജണ്ട തീരുമാനിക്കുന്നതും അവ നടപ്പിലാക്കുന്നതും കാബിനറ്റാണ്. ഇന്ത്യയിലും ഇതാണ് സ്ഥിതി. ഇത്തരം കാരണങ്ങളാൽ വിമർശകർ പാർലമെന്റിന്റെ സ്ഥാനം ക്ഷയിച്ചു വരികയാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട് എത്ര ശക്തമായ കാബിനറ്റാണ് നിലവിലുള്ളതെങ്കിൽ പോലും അതിന് നിയമനിർമ്മാണ സഭയിൽ ഭൂരിപക്ഷം അനിവാര്യമാണ്. എത്ര ശക്തനായ നേതാവാണെങ്കിലും അദ്ദേഹം പാർലമെന്റിനെ അഭിമുഖീകരിക്കുകയും അവിടെ നിന്നുയരുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് തൃപ്തികരമായ തരത്തിൽ മറുപടി നൽകേണ്ടതായുംവരും. ഇവിടെയാണ് പാർലമെന്റിന്റെ യഥാർത്ഥ ജനാധിപത്യ ശക്തി കുടികൊള്ളുന്നത്. ഏറ്റവും ജനാധിപത്യപരവും തുറന്നതുമായ സംവാദങ്ങളുടെ മികച്ച വേദികളിലൊന്നായി ഇത് കരുതപ്പെടുന്നു. ഗവൺമെന്റിന്റെ മറ്റേത് ഘടകങ്ങളെക്കാളും ഏറ്റവും പ്രാതിനിധ്യ സ്വഭാവമുള്ള ഘടകമാണ് പാർലമെന്റെന്ന് അതിന്റെ ഘടന പരിശോധിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും. മുകളിൽ പറഞ്ഞതിനുപരിയായി ഗവൺമെന്റിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുവാനും പിരിച്ചുവിടുവാനും പാർലമെന്റിന് അധികാരമുണ്ട്.

പ്രവർത്തനം

താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പത്ര വാർത്തകൾ വായിച്ചതിനുശേഷം നിയമനിർമ്മാണ സഭകൾ ഇല്ലാതിരുന്നാൽ എന്താണ് സംഭവിക്കുകയെന്ന് ചിന്തിക്കുക. ഓരോ പത്ര റിപ്പോർട്ടും വായിച്ചതിനു ശേഷം എങ്ങനെയാണ് നിയമനിർമ്മാണ സഭ, കാര്യനിർവഹണ വിഭാഗത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിൽ വിജയിക്കുന്നതും പരാജയപ്പെടുന്നതെന്നും പ്രസ്താവിക്കുക.

- 2002 ഫെബ്രുവരി – 28: കേന്ദ്ര ധനകാര്യമന്ത്രി ജസ്വന്ത് സിങ്ങ്, കേന്ദ്ര ബഡ്ജറ്റ് നിർദ്ദേശത്തിൽ 50 കിലോഗ്രാം യൂറിയയുടെ ചാക്കിന്മേൽ 12 രൂപയുടെ വർധനവും മറ്റു രണ്ടു രാസവളങ്ങളിൽ ഏകദേശം 5 ശതമാനത്തിന്റെ ചെറിയ വിലവർദ്ധനവും പഖ്യാപിച്ചു. നിലവിൽ ഒരു ടൺ യൂറിയയുടെ വിലയായ 4830 രൂപയുടെ 80 ശതമാനംവരെ സബ്സിഡിയായി ലഭിച്ചിരുന്നു.
- 2002 മാർച്ച് 11 ന് കേന്ദ്രധനകാര്യമന്ത്രിക്ക് പ്രതിപക്ഷത്തിന്റെ ശക്തമായ പ്രധിഷേധത്തെ തുടർന്ന് രാസവളങ്ങളുടെ വിലവർധനാ തീരുമാനം പിൻവലിക്കേണ്ടി വന്നു. (ദി ഹിന്ദു, 2002 മാർച്ച് 12)
- 1998 ജൂൺ 4 ന് ലോകസഭ, യൂറിയയുടെയും പെട്രാളിന്റെയും വില വർധനവിനെതിരെയുള്ള ശക്തമായ പ്രതിഷേധത്തിന് സാക്ഷ്യംവഹിച്ചു. മുഴുവൻ പ്രതിപക്ഷ കക്ഷികളും സഭ ബഹിഷ്ക്കരിച്ചു. ഈ വിഷയം രണ്ടു ദിവസത്തോളം സഭയെ ഇളക്കി മറിക്കലിനും സഭാ ബഹിഷ്ക്കരണത്തിനും വഴിവെച്ചു യുറിയയുടെ സബ്സിഡി കുറയ്ക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി ധനകാര്യമന്ത്രി കിലോഗ്രാമിന് 50 പൈസയുടെ വർദ്ധന ബഡ്ജറ്റിൽ നിർദ്ദേശച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രതിപക്ഷത്തിന്റെ ശക്തമായ പ്രതിഷേധം ധനകാര്യമന്ത്രി യശ്വന്ത് സിൻഹയെ വിലകുറക്കുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചു. (ഹിന്ദുസ്താൻ ടൈംസ്, 1998 ജൂൺ 4, 5)
- 1983 ഫെബ്രുവരി 22ന് ഒരു അസാധാരണ നീക്കത്തിലൂടെ ലോകസഭ ഇന്ന് അതിന്റെ ഔദ്യോഗിക നടപടികൾ നിർത്തിവെച്ചു കൊണ്ട് ആസാം പ്രശ്നം ചർച്ചചെയ്യുന്നതിന് മുൻഗണന നൽകി. ആസാമിൽ താമസിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വ്യത്യസ്ത സമുദായങ്ങളും വിഭാഗങ്ങളും തമ്മിൽ സഹകരണം വളർത്തിയെടുക്കുന്നതിന് സഭയിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും അവരുടെ നയകാഴ്ചപ്പാടുകൾക്കതീതമായി സഹകരിക്കണമെന്ന് ആഭ്യന്തര മന്ത്രി പി.സി. സേത്തി ഒരു പ്രസ്താവന നടത്തി. ഇപ്പോൾ വേണ്ടത് വിദ്വേഷമല്ല മറിച്ച് സാന്ത്വന സ്പർശമാണ് എന്ന് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. (ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ടൈംസ്, 1983 ഫെബ്രുവരി 22)
- ആന്ധ്രപ്രദേശിലെ ഹരിജനങ്ങൾക്കെതിരെയുള്ള അതിക്രമങ്ങളിൽ പ്രതിഷേധിച്ച് കോൺഗ്രസ്സ് അംഗങ്ങൾ സഭയിൽ പ്രതിഷേധമുയർത്തി (ദ ഹിന്ദു, 1985 മാർച്ച് 3)

നമുക്ക് രണ്ട് സഭകളുള്ള പാർലമെന്റിന്റെ ആവശ്യമെന്ത്? (WHY DO WE NEED TWO HOUSES OF PARLIAMENT?)

ദേശീയ നിയമനിർമ്മാണ സഭയാണ് പാർലമെന്റ്. സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ നിയമനിർമ്മാണ സഭയാണ് സംസ്ഥാന നിയമസഭ (State legislature).ഇന്ത്യൻ പാർലമെന്റിന് രണ്ടു സഭകളുണ്ട്. രണ്ട് സഭകളുള്ള നിയമനിർമ്മാണ സഭയെ ദ്വിമണ്ഡല നിയമനിർമ്മാണ സഭയെന്നാണ് (bicameral legislature) വിളിക്കുന്നത്. ഇന്ത്യൻ പാർലമെന്റിന്റെ രണ്ട് സഭകളാണ് രാജ്യസഭയും ലോകസഭയും. രാജ്യസഭയെ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ കൗൺസിൽ (Council of States) എന്നും ലോകസഭയെ ജനങ്ങളുടെ സഭയെന്നും (House of People) എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. സംസ്ഥാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏക മണ്ഡല നിയമനിർമ്മാണ സഭയോ (unicameral legislature) ദ്വിമണ്ഡല നിയമനിർമ്മാണ സഭയോ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള അവകാശം ഭരണഘടന നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ ഇപ്പോൾ 7 സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ദ്വിമണ്ഡല നിയമനിർമ്മാണ സഭയുണ്ട്. സമൂഹത്തിലെ എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കും രാജ്യത്തിന്റെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ എല്ലാ മേഖലകൾക്കും പ്രാതിനിധ്യം ഉറപ്പു വരുത്തുന്നതിന് വേണ്ടിയാണ് വളരെ

ഇന്ത്യയിൽ ദ്വിമണ്ഡല നിയമ നിർമ്മാണസഭകളുള്ള സംസ്ഥാനങ്ങൾ,
ആന്ധ്രാപ്രദേശ്,
ബീഹാർ,
ജമ്മുകാശ്മീർ,
കർണ്ണാടക,
മഹാരാഷ്ട്ര,
തെലുങ്കാന,
ഉത്തർപ്രദേശ്

വലുതും വൈവിധ്യങ്ങൾ നിറഞ്ഞതുമായ രാജ്യങ്ങൾ ദ്വിമണ്ഡല നിയമനിർമ്മാണ സഭകൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ദ്വിമണ്ഡല നിയമനിർമ്മാണ സഭയ്ക്ക് മറ്റൊരു നേട്ടം കൂടിയുണ്ട്. ദ്വിമണ്ഡല നിയമനിർമ്മാണ സഭകൾ എല്ലാ തീരുമാനങ്ങളും പുനഃപരിശോധനക്കുള്ള അവസരം ഉറപ്പു വരുത്തുന്നുണ്ട്. ഒരു സഭ എടുക്കുന്ന എല്ലാ തീരുമാനങ്ങളും മറ്റ് സഭയിലേക്കും അംഗീകാരത്തിനായി അയക്കുന്നു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം ഓരോ ബില്ലും നയവും രണ്ടു പ്രാവശ്യം ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്നു എന്നതാണ്. ഇത് എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ഒരു ഇരട്ട പരിശോധന ഉറപ്പുവരുത്തുന്നു. മാത്രമല്ല, വേണ്ടത്ര കൂടിയാലോചനകൾ കൂടാതെ ഒരു സഭ തിരക്കിട്ട് തീരുമാനമെടുത്താൽപോലും അത് മറ്റേ സഭയിൽ പുനഃപരിശോധിക്കുവാനുള്ള അവസരം ദ്വിമണ്ഡല നിയമനിർമ്മാണ സഭയിൽ സാധ്യമാകും.

"....... പുനപ്പരിശോധന നടത്തുന്ന സമിതി എന്ന നിലയിൽ... ഉപരിസഭ ഉപകാരപ്രദമായ ചുമതല നിർവഹിക്കുന്നു... അതിന്റെ വോട്ടുകളല്ല, കാഴ്ചപ്പാടുകകളായിരിക്കും പരിഗണിക്കപ്പെട്ടേക്കുക... പ്രശ്നകലുഷിതമായ സജീവ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഇടപെടാൻ സാധിക്കാത്തവർക്ക് അധോസഭയെ ഉപദേശിക്കുവാൻ സാധിക്കും"

പൂർണിമ ബാനർജി
സിഎഡി, Vol.IX, പേജ് 33,30 ജൂലൈ 1949

രാജ്യ സഭ (Rajya Sabha)

പാർലമെന്റിന്റെ ഇരു സഭകളിലേക്കുമുള്ള പ്രാതിനിധ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം വ്യത്യസ്തമാണ്. രാജ്യസഭ ഇന്ത്യയിലെ സംസ്ഥാനങ്ങളെയാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്. പരോക്ഷമായ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് രീതിയിലൂടെയാണ് രാജ്യസഭാംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. സംസ്ഥാന നിയമ സഭയിലേക്ക് ജനങ്ങൾ നേരിട്ട് പ്രതിനിധികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട നിയമസഭാ പ്രതിനിധികൾ (MLA മാർ) അവരവരുടെ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ രാജ്യസംഭാംഗങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

രാജ്യസഭയിലേക്ക് പ്രാതിനിധ്യം നൽകുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് രണ്ട് തത്ത്വങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നു. ഒരു രാജ്യത്തിലെ എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും/പ്രദേശങ്ങൾക്കും അതിന്റെ വലിപ്പമോ ജനസംഖ്യയോ പരിഗണിക്കാതെ തുല്യമായ പ്രാതിനിധ്യം നൽകുന്നതാണ് ഒന്നാമത്തെ തത്ത്വം. ഇതിനെ സമതുലിത പ്രാതിനിധ്യം എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത് (symmetrical representation) എന്നാൽ രണ്ടാമത്തെ തത്ത്വമനുസരിച്ച് സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ/പ്രദേശങ്ങളിലെ ജനസംഖ്യക്കാനുപാതികമായി രണ്ടാം മണ്ഡലത്തിലേക്കുള്ള പ്രാതിനിധ്യം അനുവദിക്കുന്നു. ഇതു പ്രകാരം കൂടുതൽ ജനസംഖ്യയുള്ള പ്രദേശങ്ങൾക്ക്/സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ അംഗങ്ങളെ രണ്ടാമത്തെ മണ്ഡലത്തിലേക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ സാധിക്കും.

അമേരിക്കയിൽ എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും സെനറ്റിൽ തുല്യ പ്രാതിനിധ്യമാണുള്ളത്. ഇത് എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും തുല്യത ഉറപ്പുവരുത്തുന്നു. ചെറിയ

സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും വലിയ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും തുല്യമായ പ്രാതിനിധ്യം ലഭിക്കുന്നുവെന്നതാണ് ഇതുകൊണ്ടർത്ഥാക്കുന്നത്. ഇന്ത്യയിലെ രാജ്യസഭയിൽ നാം സ്വീകരിച്ച പ്രാതിനിധ്യ സമ്പ്രദായം അമേരിക്കയിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്. ഓരോ സംസ്ഥാനത്ത് നിന്നും രാജ്യസഭയിലേക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നവരുടെ എണ്ണം ഭരണഘടനയുടെ നാലാം പട്ടികയിൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

അമേരിക്കയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന തുല്യ പ്രാതിനിധ്യം എന്ന വ്യവസ്ഥ നാം രാജ്യസഭയിൽ പിന്തുടരുകയാണെങ്കിൽ എന്താണ് സംഭവിക്കുക? 1998.12 ലക്ഷം ജനങ്ങളുള്ള ഉത്തർപ്രദേശിനും കേവലം 6.10 ലക്ഷം ജനങ്ങളുള്ള സിക്കിമിനും തുല്യമായ പ്രാതിനിധ്യം മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. ഭരണഘടനാ നിർമാതാക്കൾ അത്തരം വിവേചനങ്ങൾ തടയുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഇന്ത്യയിൽ കുറഞ്ഞ ജനസംഖ്യയുള്ള സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന പ്രതിനിധികളെക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രതിനിധികളെ ജനസംഖ്യ കൂടുതലുള്ള സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും. ഇതു പ്രകാരം കൂടുതൽ ജനസംഖ്യയുള്ള ഉത്തർപ്രദേശിന് 31 അംഗങ്ങളെ രാജ്യസഭയിലേക്ക് അയക്കുവാൻ സാധിക്കുമ്പോൾ കുറഞ്ഞ ജനസംഖ്യയുള്ള സിക്കിമിന് ഒരു സീറ്റ് മാത്രമേ രാജ്യ സഭയിൽ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ.

രാജ്യസഭയിലെ അംഗങ്ങളെ 6 വർഷ കാലയളവിലേക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. അംഗങ്ങൾക്ക് വീണ്ടും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാൻ അർഹതയുണ്ട്. രാജ്യസഭയിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളുടെയും കാലാവധി പൂർത്തിയാകുന്നത് ഒരേ സമയത്തല്ല. ഓരോ രണ്ടു വർഷം കൂടുമ്പോഴും രാജ്യസഭയിലെ കാലാവധി പൂർത്തീകരിച്ച് മൂന്നിൽ ഒന്ന് അംഗങ്ങൾ പിരിഞ്ഞുപ്പോവുകയും ആ ഒഴിവിലേക്ക് പുതിയ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ജർമ്മനിയിലെ ദ്വിമണ്ഡല വ്യവസ്ഥ

ദ്വിമണ്ഡല നിയമനിർമ്മാണ സഭയാണ് ജർമ്മനിയിലുള്ളത്. ഫെഡറൽ അസംബ്ലി (Bundestag) ഫെഡറൽ കൗൺസിൽ (Bundesrat) എന്നീ പേരുകളിലാണ് ജർമ്മനിയിലെ രണ്ടു സഭകൾ അറിയപ്പെടുന്നത്. പ്രത്യക്ഷ പ്രാതിനിധ്യവും ആനുപാതിക പ്രാതിനിധ്യവും യോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സങ്കീർണ്ണ പ്രക്രിയയിലൂടെ 4 വർഷക്കാലത്തേക്കാണ് ഫെഡറൽ അസംബ്ലിയിലേക്ക് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുന്നത്.

ജർമനിയിലെ 16 ഫെഡറൽ സംസ്ഥാനങ്ങളാണ് ഫെഡറൽ കൗൺസിലിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്. ഫെഡറൽ കൗൺസിലിലെ (Bundesrat) 69 സീറ്റുകൾ ജനസംഖ്യാനുപാതികയായി സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് വീതിച്ചു നൽകുന്നു. സംസ്ഥാനതലത്തിലെ മന്ത്രിമാരായിരിക്കും സാധരണഗതിയിൽ ഫെഡറൽ കൗൺസിലിലെ അംഗങ്ങൾ; ഫെഡറൽ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ ഗവൺമെന്റുകളാൽ ഇവർ നിയമിക്കപ്പെടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത് അല്ലാതെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയല്ല. ജർമനിയിലെ നിയമമനുസരിച്ച് സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകളുടെ നിർദേശാനുസരണം ഒരു സംസ്ഥാനത്തിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും ഒരു ഗ്രൂപ്പായിട്ടാണ് ഫെഡറൽ കൗൺസലിൽ വോട്ട് രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടത്. സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ചിലപ്പോഴൊക്കെ കൂട്ടുകക്ഷി ഗവൺമെന്റായിതിനാൽ അംഗങ്ങൾ തമ്മിൽ സമവായത്തിലെത്തുവാൻ സാധിക്കാതെ വരികയും അവർ വിട്ടുനിൽക്കുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എല്ലാ നിയമനിർമ്മാണ പ്രക്രിയയിലും ഫെഡറൽ കൗൺസിൽ വോട്ട് രേഖപ്പെടുത്താറില്ല. എന്നാൽ ഫെഡറൽ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് കൺ കറന്റ് അധികാരമുള്ള എല്ലാ നയപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഫെഡറൽ കൗൺസിലിന്റെ അംഗീകാരത്തോടെ പാസ്സാക്കിയിരിക്കണം. ഇത്തരം വിഷയങ്ങളിലുള്ള നിയമനിർമ്മാണത്തെ വീറ്റോ ചെയ്യുവാനും ഫെഡറൽ കൗൺസിലിനധികാരമുണ്ട്.

ഈ കാരണത്താൽ രാജ്യസഭ ഒരിക്കലും പിരിച്ചു വിടാറില്ല. അതിനാൽ ഇതിനെ പാർലമെന്റിന്റെ സ്ഥിരം സഭയെന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. ലോകസഭ പിരിച്ചു വിടുകയും പുതിയ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ പോലും രാജ്യസഭ വിളിച്ചു കൂട്ടാനും അടിയന്തിര പ്രാധാന്യമുള്ള കാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യാനും ഇതുമൂലം സാധിക്കുന്നു.

രാജ്യസഭയിലേക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന അംഗങ്ങളെ കൂടാതെ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെടുന്ന അംഗങ്ങളുണ്ട്. സാഹിത്യം, കല, സാമൂഹ്യസേവനം, സയൻസ് തുടങ്ങിയ മേഖലകളിൽ പ്രാവീണ്യം തെളിയിച്ച വ്യക്തികളിൽ നിന്നും 12 അംഗങ്ങളെ രാജ്യസഭയിലേക്ക് നാമ നിർദ്ദേശം ചെയ്യാൻ രാഷ്ട്രപതിക്ക് അധികാരമുണ്ട്

പ്രവർത്തനം

വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്ന് രാജ്യസഭയിലേക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം കണ്ടെത്തുക. 2011 ലെ സെൻസസ് പ്രകാരം സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ജനസംഖ്യയും അവരുടെ രാജ്യസഭ പ്രാതിനിധ്യവും കാണിക്കുന്ന ഒരു ചാർട്ട് തയ്യാറാക്കുക.

കായികതാരങ്ങളെയും കലാകാരൻമാരെയും ശാസ്ത്രജ്ഞരെയും രാജ്യസഭയിലേക്ക് നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യുന്നതിലുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയത് എന്തിനാണെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ആരെയാണ് അവർ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്? അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ രാജ്യസഭയുടെ നടപടിക്രമങ്ങളിൽ എന്തെങ്കിലും സംഭാവന ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

ലോക സഭ (Lok Sabha)

ലോക സഭയിലേക്കും സംസ്ഥാന നിയമസഭയിലേക്കുമുള്ള പ്രതിനിധികളെ ജനങ്ങൾ നേരിട്ട് തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ലോകസഭയിലേക്ക് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി രാജ്യത്തെ (സംസ്ഥാന നിയമസഭയാണെങ്കിൽ, സംസ്ഥാനത്തെ) ഏകദേശം തുല്യ ജനസംഖ്യാനുപാതത്തിലുള്ള വിവിധ നിയോജക മണ്ഡലങ്ങളാക്കി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. സാർവ്വത്രിക പ്രായപൂർത്തി വോട്ടവകാശത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഓരോ മണ്ഡലത്തിൽ നിന്നും ഒരുപ്രതിനിധിയെ വീതം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. സാർവ്വത്രിക പ്രായപൂർത്തി വോട്ടവകാശപ്രകാരം ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും, വോട്ടിന്റെ മൂല്യം തുല്യമായിരിക്കും. രാജ്യത്ത് നിലവിൽ 543 ലോകസഭ നിയോജക മണ്ഡലങ്ങളാണ് ഉള്ളത്. 1971 മുതൽ ഇതിന് മാറ്റം വന്നിട്ടില്ല.

ലോകസഭയുടെ പരമാവധി കാലാവധി 5 വർഷമാണ്. കാര്യ നിർവഹണ വിഭാഗം എന്ന മുൻ അധ്യായത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾക്കോ കൂട്ടുകക്ഷി മുന്നണികൾക്കോ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനു ശേഷം ഒരു ഗവൺമെന്റിന് രൂപം കൊടുക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരികയോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രധാനമന്ത്രി രാഷ്ട്രപതിയോട് ലോകസഭ പിരിച്ചു വിട്ട് പുതിയ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുവാൻ ഉപദേശിക്കുകയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ കാലാവധിയ്ക്ക് മുമ്പ് ലോകസഭ പിരിച്ചു വിടാവുന്നതാണ്.

പഠനപുരോഗതി വിലയിരുത്തുക

- രാജ്യസഭയുടെ ഘടന ഇന്ത്യയിലെ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പദവിയെ സംരക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ?
- രാജ്യസഭയിലേക്കുള്ള പരോക്ഷ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനു പകരം പ്രത്യക്ഷ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടപ്പിലാക്കുന്നതിനോടുള്ള നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം എന്താണ്? ഇതിന്റെ ഗുണങ്ങളും ദോഷങ്ങളും എന്തായിരിക്കും?
- 1971 മുതൽ ലോക്സഭ സീറ്റുകളുടെ എണ്ണത്തിന് മാറ്റം വന്നിട്ടില്ല. ലോകസഭ സീറ്റുകളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ? അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം എന്തായിരിക്കണം?

പാർലമെന്റ് ചെയ്യുന്നത് എന്തെല്ലാമാണ്? (WHAT DOES THE PARLIAMENT DO?)

നിയമ നിർമ്മാണ സഭയുടെ ചുമതലകൾ എന്തെല്ലാമാണ്? പാർലമെന്റിന്റെ രണ്ടു സഭകളുടെയും പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒരുപോലെയാണോ? രണ്ടുസഭകളുടെയും അധികാരങ്ങളിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടോ?

നിയമനിർമ്മാണം കൂടാതെ മറ്റു പല ചുമതലകളും പാർലമെന്റ് നിർവഹിക്കുന്നുണ്ട്. പാർലമെന്റിന്റെ ചുമതലകളെ നമുക്ക് ക്രമപ്പെടുത്താം.

- നിയമനിർമ്മാണ ചുമതലകൾ: രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി നിയമനിർമ്മാണം നടത്തുന്നത് പാർലമെന്റാണ്. നിയമനിർമ്മാണമാണ് പാർലമെന്റിന്റെ മുഖ്യ ചുമതലയെങ്കിലും പലപ്പോഴും പാർലമെന്റ് നിയമനിർമ്മാണത്തിനു അംഗീകാരം കൊടുക്കുകമാത്രമേ ചെയ്യാറുള്ളൂ. ഒരു ബില്ലിന്റെ കരട് തയ്യാറാക്കുന്നത് ബന്ധപ്പെട്ട മന്ത്രിമാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥരാണ്. ഒരു ബില്ലിന്റെ ഉള്ളടക്കവും അതിന്റെ അവതരണ സമയവും തീരുമാനിക്കുന്നത് കാബിനറ്റാണ്. കാബിനറ്റിന്റെ അംഗീകാരമില്ലാതെ പ്രധാന ബില്ലുകളൊന്നും പാർലമെന്റിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. മന്ത്രിമാരല്ലാത്ത അംഗങ്ങൾക്കും പാർലമെന്റിൽ ബില്ലുകൾ അവതരിപ്പിക്കാമെങ്കിലും ഗവൺമെന്റിന്റെ പിന്തുണയില്ലാതെ പാസ്സാക്കിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.
- കാര്യനിർവഹണ വിഭാഗത്തെ നിയന്ത്രിക്കുകയും അതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വനിർവഹണം ഉറപ്പുവരുത്തുകയും ചെയ്യുക: കാര്യനിർവഹണ വിഭാഗം അതിന്റെ അധികാര പരിധി ലംഘിക്കുന്നില്ലെന്നും തെരഞ്ഞെടുത്ത ജനങ്ങളോട് ഉത്തരവാദിത്വം പുലർത്തുന്നുണ്ടെന്നും ഉറപ്പുവരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഇത് പാർലമെന്റിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ചുമതലയാണ്. പാർലമെന്റിന്റെ ഈ ചുമതലയെക്കുറിച്ച് ഈ അധ്യായത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗത്ത് വിശദമായി നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം.
- സാമ്പത്തിക ചുമതല: ഗവൺമെന്റ് പലകാര്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ധാരാളം പണം ചെലവഴിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ പണം എവിടെ നിന്നും ലഭിക്കുന്നു? ഗവൺമെന്റിന്റെ

പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുള്ള പണം (വിഭവങ്ങൾ) കണ്ടെത്തുന്നത് പലതരം നികുതികളിലൂടെയാണ്. ഒരു ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥയിൽ നികുതി ചുമത്തൽ പ്രക്രിയയെയും ഗവൺമെന്റിന്റെ പണം ചെലവഴിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നത് നിയമനിർമ്മാണ സഭകളാണ്. ലോകസഭയുടെ അംഗീകാരത്തോടെ മാത്രമേ ഇന്ത്യാഗവൺമെന്റിന് പുതിയ നികുതി ചുമത്തുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. ഗവൺമെന്റിന് അതിന്റെ വിവിധ പദ്ധതികൾ നടപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള വിഭവങ്ങൾ അനുവദിക്കുന്നത് പാർലമെന്റിന്റെ സാമ്പത്തിക അധികാരത്തിൽപ്പെട്ടതാണ്. സമാഹരിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന വിഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചും ചെലവഴിച്ച പണത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള ഒരു കണക്ക് ഗവൺമെന്റുകൾ നിയമനിർമ്മാണ സഭയ്ക്ക് മുന്നിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കണം. സർക്കാർ പണം ദുർവിനിയോഗം ചെയ്യുന്നില്ലെന്നും അതുപോലെ അമിതമായി പണം ചെലവഴിക്കുന്നില്ലെന്നും നിയമനിർമ്മാണസഭ ഉറപ്പുവരുത്തുന്നു. സർക്കാരിന്റെ വാർഷിക ധനകാര്യ അവലോകനത്തിലൂടെയും ബജറ്റിലൂടെയുമാണ് ഇത് സാധ്യമാകുന്നത്.

കാർട്ടൂൺ വായിക്കുക

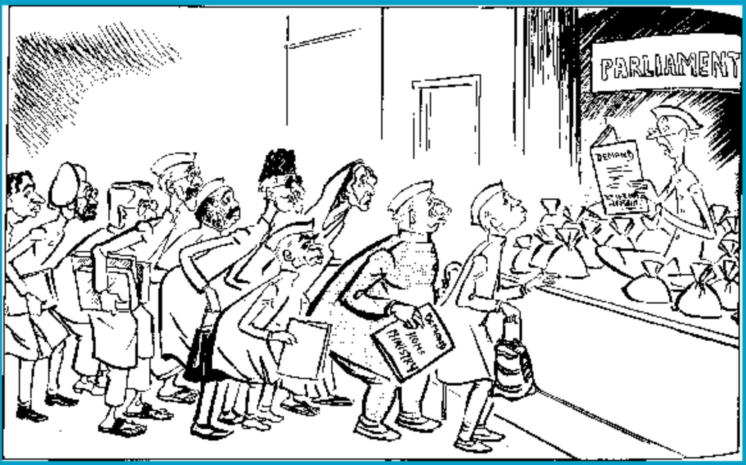

Shankar. Copyright: Children's Book Trust.

3 April 1955

പാർലമെന്റ് എന്ന യജമാനനുമുമ്പിൽ മന്ത്രിമാർ വളരെ വിനീതരാണ്. വിവിധ മന്ത്രാലയങ്ങൾക്ക് പണം അനുവദിക്കുന്നതിനുള്ള പാർലമെന്റിന്റെ അധികാരമാണ് ഇതിനുകാരണം.

• പ്രാതിനിധ്യം: രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധ മേഖലകളുടെ, പ്രാദേശിക സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക മതവിഭാഗങ്ങളുടെ വീക്ഷണങ്ങളെ പാർലമെന്റ് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു.

• ചർച്ചാപരമായ ചുമതല: രാജ്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉന്നതമായ ചർച്ചാവേദിയാണ് പാർലമെന്റ്. ചർച്ചകൾ നടത്തുന്നതിനുള്ള പാർലമെന്റിന്റെ അധികാരത്തിന്

പരിമിതികളില്ല. അംഗങ്ങൾക്ക് ഏതു വിഷയവും നിർഭയമായി പാർലമെന്റിൽ ചർച്ച ചെയ്യാവുന്നതാണ്. രാജ്യം നേരിടുന്ന ഏതൊരു വിഷയത്തെയും വിശകലനം നടത്താൻ ഇത് പാർലമെന്റിനെ പ്രാപ്തമാക്കുന്നു. ജനാധിപത്യപരമായ തീരുമാനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനം ഇത്തരം കാതലായ ചർച്ചകളാണ്.

ഭരണഘടനാപരമായ ചുമതല: ഭരണഘടനാ ഭേദഗതി ചർച്ച ചെയ്യാനും നടപ്പിലാക്കാനും പാർലമെന്റിന് അധികാരമുണ്ട്. ഈ പ്രവർത്തനത്തിൽ പാർലമെന്റിലെ രണ്ടു സഭയ്ക്കും തുല്യ അധികാരമാണുള്ളത്. എല്ലാ ഭരണഘടനാ ഭേദഗതികളും പാർലമെന്റിന്റെ ഇരുസഭകളും പ്രത്യേക ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ അംഗീകരിക്കണം.

- തെരെഞ്ഞെടുപ്പ് ചുമതല: തെരെഞ്ഞെടുപ്പ് സംബന്ധമായ ചില ചുമതലകളും പാർലമെന്റ് നിർവഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യയുടെ രാഷ്ട്രപതിയെയും ഉപരാഷ്ട്രപതിയെയും തെരെഞ്ഞെടുക്കുന്നത് പാർലമെന്റാണ്.
- നീതിന്യായ ചുമതലകൾ: രാഷ്ട്രപതി, ഉപരാഷ്ട്രപതി, സുപ്രീംകോടതി - ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജിമാർ എന്നിവരെ പുറത്താക്കുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശം പരിഗണിക്കാനുള്ള അധികാരം പാർലമെന്റിന്റെ നീതിന്യായ ചുമതലയിൽപ്പെട്ടതാണ്.

രാജ്യസഭയുടെ അധികാരങ്ങൾ (Powers of Rajya Sabha)

പാർലമെന്റിന്റെ പൊതുവായ ചുമതലകളാണ് മുകളിൽ ചർച്ച ചെയ്ത്. എന്നാൽ ഒരു ദ്വിമണ്ഡല നിയമനിർമ്മാണ സഭയിൽ രണ്ടു സഭകളുടെയും അധികാരങ്ങളിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. അവയെക്കുറിച്ച് താഴെ നൽകിയ പട്ടികയിൽ നിന്നും നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം.

ലോകസഭയുടെ അധികാരങ്ങൾ

- യൂണിയൻ ലിസ്റ്റിലും കൺകറന്റ് ലിസ്റ്റിലും ഉൾപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളിൽ നിയമ നിർമ്മാണം നടത്തുന്നു. ധന-ധനേതര ബില്ലുകൾ അവതരിപ്പിക്കുകയും നിയമ നിർമ്മാണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.
- നികുതി ചുമത്തൽ, വാർഷിക സാമ്പത്തിക കണക്കുകൾ, ബഡ്ജറ്റ് എന്നിവയ്ക്കുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നു.
- ചോദ്യങ്ങൾ, ഉപചോദ്യങ്ങൾ, തീരുമാനങ്ങൾ പ്രമേയങ്ങൾ, അവിശ്വാസ പ്രമേയങ്ങൾ, തുടങ്ങിയവയിലൂടെ കാര്യനിർവ്വഹണ വിഭാഗത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു.
- ഭരണഘടന ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നു.
- അടിയന്തിരാവസ്ഥാ പ്രഖ്യാപനത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നു.
- രാഷ്ട്രപതിയെയും ഉപരാഷ്ട്രപതിയെയും തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു.
- രാഷ്ട്രപതി, ഉപരാഷ്ട്രപതി, സുപ്രീംകോടതി - ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജിമാർ എന്നിവരെ നീക്കം ചെയ്യുന്നു.
- കമ്മറ്റികളെയും, കമ്മീഷനുകളെയും നിയമിക്കുകയും അവയുടെ റിപ്പോർട്ടുകൾ പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

രാജ്യ സഭയുടെ അധികാരങ്ങൾ

- ധനേതര ബില്ലുകൾ പരിഗണിക്കുകയും, അംഗീകരിക്കുകയും ധന ബില്ലുകൾക്ക് ഭേദഗതികൾ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- ഭരണഘടനാ ഭേദഗതികൾ അംഗീകരിക്കുക.
- ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചുകൊണ്ടും പ്രമേയങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും കാര്യ നിർവ്വഹണ വിഭാഗത്തെ നിയന്ത്രിക്കുക.
- രാഷ്ട്രപതിയെയും, ഉപരാഷ്ട്രപതിയെയും തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും നീക്കം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉപരാഷ്ട്രപതിയെ നീക്കം ചെയ്യുന്ന പ്രക്രിയക്ക് മുൻകൈ എടുക്കുന്നത് രാജ്യസഭയാണ്. സുപ്രീംകോടതിയിലെയും ഹൈക്കോടതിയിലെയും ജഡ്ജിമാരെ നീക്കം ചെയ്യുന്നു.
- സംസ്ഥാന ലിസ്റ്റിലെ വിഷയങ്ങളിൽ നിയമ നിർമ്മാണം നടത്തുന്നതിനുള്ള അധികാരം പാർലമെന്റിന് നൽകുവാൻ കഴിയുന്നത് രാജ്യസഭയ്ക്കാണ്.

രാജ്യസഭയുടെ പ്രത്യേക അധികാരങ്ങൾ (Special powers of Rajyasabha)

സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് പ്രാതിനിധ്യം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള സ്ഥാപനപരമായ ഒരു സംവിധാനമാണ് രാജ്യസഭയെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമല്ലോ. സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ അധികാരങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുകയാണ് അതിന്റെ ലക്ഷ്യം. ആയതിനാൽ സംസ്ഥാനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഏതൊരു വിഷയവും നിർബന്ധമായും രാജ്യസഭയുടെ പരിഗണനക്കും അംഗീകാരത്തിനും വിട്ടിരിക്കണം. സംസ്ഥാന ലിസ്റ്റിൽപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലുമൊരു വിഷയം (സംസ്ഥാന നിയമസഭയ്ക്ക് മാത്രം നിയമം നിർമ്മിക്കാൻ പറ്റുന്നത്.) രാജ്യത്തിന്റെ പൊതു താല്പര്യം പരിഗണിച്ച് യൂണിയൻ ലിസ്റ്റിലേക്കോ കൺകറന്റ് ലിസ്ററിലേക്കോ മാറ്റാൻ പാർലമെന്റ് ആഗ്രഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ രാജ്യസഭയുടെ അംഗീകാരം അനിവാര്യമാണ്. ഈ വ്യവസ്ഥ രാജ്യസഭയുടെ കരുത്ത് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ അനുഭവത്തിൽ രാജ്യസഭാംഗങ്ങൾ സ്വന്തം സംസ്ഥാനത്തിനോടുള്ളതിനേക്കാൾ കൂറ് സ്വന്തം രാഷ്ട്രീയകക്ഷിയോട് പുലർത്തുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്.

ലോകസഭയ്ക്ക് മാത്രമായുള്ള ചില അധികാരങ്ങൾ: ലോകസഭയ്ക്ക് മാത്രമായി ചില പ്രത്യേക അധികാരങ്ങളുണ്ട്. ധനബില്ലുകൾക്ക് തുടക്കം കുറിക്കാനോ, നിരാകരിക്കുവാനോ, ഭേദഗതി വരുത്തുവാനോ രാജ്യസഭയ്ക്ക് അധികാരമില്ല. ഇതിനുള്ള അധികാരം ലോകസഭയ്ക്കാണ്. മന്ത്രിസഭയ്ക്ക് ലോകസഭയോടാണ് ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളത്. അല്ലാതെ രാജ്യസഭയോടല്ല. ആയതിനാൽ രാജ്യസഭയ്ക്ക് ഗവൺമെന്റിനെ വിമർശിക്കുവാനല്ലാതെ നീക്കം ചെയ്യുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ഇതിനുള്ള കാരണം എന്തെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് പറയുവാൻ കഴിയുമോ? രാജ്യസഭാംഗങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് സംസ്ഥാന നിയമസഭകളിലെ അംഗങ്ങളാണ് (M L A), അല്ലാതെ ജനങ്ങൾ നേരിട്ടല്ല. ആയതിനാൽ തന്നെ ഭരണഘടന രാജ്യസഭയ്ക്ക് ചില അധികാരങ്ങൾ നൽകിയിട്ടില്ല. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന അംഗീകരിച്ച ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥയിൽ അന്തിമ അധികാരം ജനങ്ങൾക്കാണ്. ആയതിനാൽ ജനങ്ങളാൽ തെരെഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന പ്രതിനിധികൾക്കാണ് ഗവൺമെന്റിനെ പുറത്താക്കാനും സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാനുമുള്ള അധികാരമുള്ളത്.

ഖജനാവ് നിയന്ത്രിക്കുന്നത് ലോകസഭയാണ്! അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഇതുതന്നെയായിരിക്കും കൂടുതൽ അധികാരമുള്ള സഭ.

എന്നാൽ ധനേതര ബില്ലുകൾ പാസ്സാക്കൽ, ഭരണഘടന ഭേദഗതി, രാഷ്ട്രപതിയുടെ ഇമ്പീച്ച്മെന്റ്, ഉപരാഷ്ട്രപതിയെ പുറത്താക്കൽ തുടങ്ങിയകാര്യങ്ങളിൽ ലോകസഭയ്ക്കും രാജ്യസഭയ്ക്കും തുല്യ അധികാരമാണുള്ളത്.

എങ്ങനെയാണ് പാർലമെന്റ് നിയമം നിർമ്മിക്കുന്നത്? (How does the Parliament make laws?)

ഏതൊരു നിയമനിർമ്മാണ സഭയുടെയും അടിസ്ഥാന ചുമതല ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നിയമ നിർമ്മാണം നടത്തുക എന്നതാണ്. നിയമനിർമ്മാണ പ്രക്രിയയ്ക്ക് വ്യക്തമായൊരു നടപടിക്രമമുണ്ട്. നിയമനിർമ്മാണത്തിനുള്ള ചില നടപടിക്രമങ്ങൾ ഭരണഘടനയിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ചിലത് കീഴ്‌വഴക്കങ്ങളിലൂടെ (conventions) രൂപം കൊള്ളുന്നവയാണ്. താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന നിയമനിർമ്മാണ പ്രക്രിയയുടെ വിവിധഘട്ടങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചാർട്ട് പരിശോധിച്ചാൽ നിയമനിർമ്മാണ പ്രക്രിയ സാങ്കേതികവും സങ്കീർണ്ണവുമാണ് എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായി കാണുവാൻ സാധിക്കും.

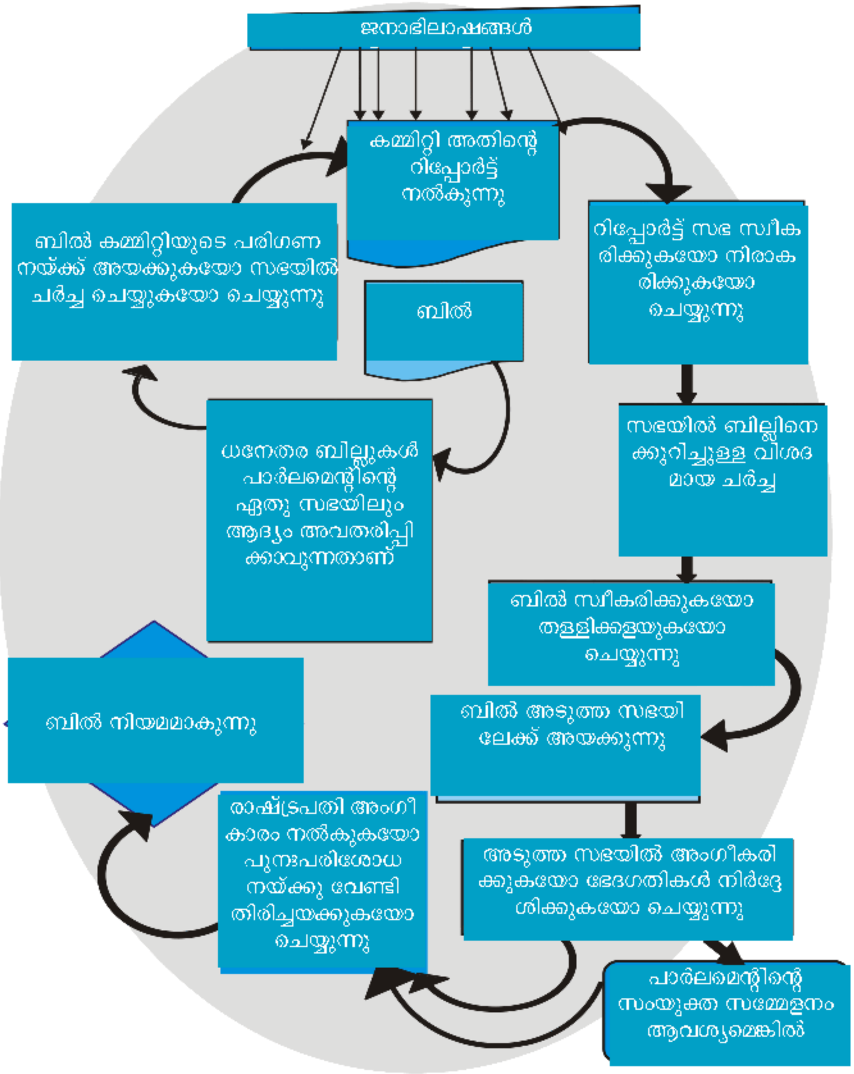

നിർമ്മിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന നിയമത്തിന്റെ ഒരു കരട് രൂപമാണ് ബില്ല്. ബില്ലുകൾ വിവിധതരത്തിലുണ്ട്. മന്ത്രിയല്ലാത്തൊരാൾ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ബില്ലിനെ സ്വകാര്യ ബിൽ(private members bill) എന്നു വിളിക്കുന്നു. എന്നാൽ മന്ത്രിയായ ഒരാൾ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ബില്ലിനെ ഗവൺമെന്റ് ബില്ല് എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. ഒരു ബില്ല് നിയമമാക്കുന്ന പ്രക്രിയയുടെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങൾ എന്തെന്നു നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം.

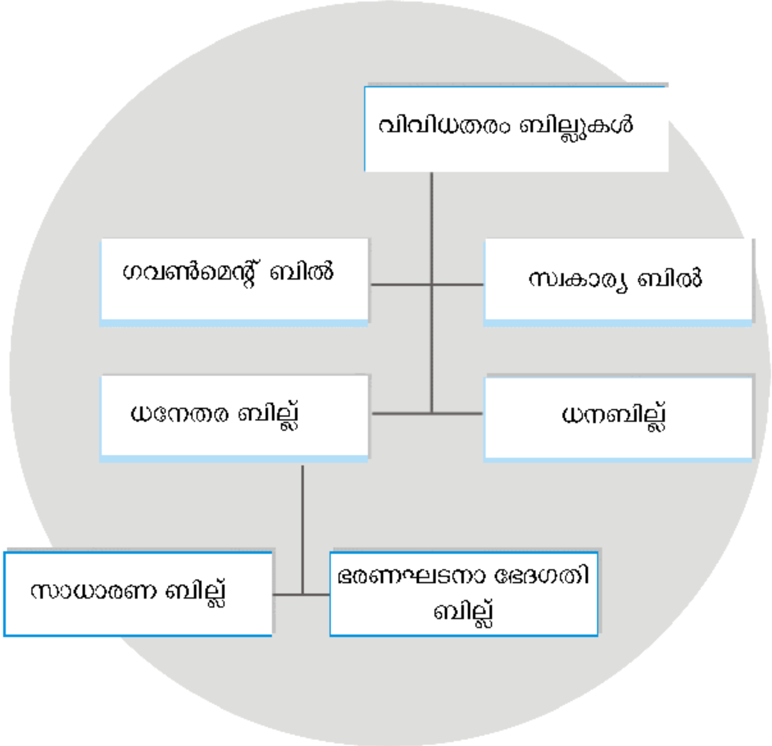

പാർലമെന്റിൽ ഒരു ബില്ല് അവതരിപ്പിക്കുന്നതിന് മുൻപുതന്നെ അത്തരമൊരു ബില്ല് അവതരിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി ധാരാളം ചർച്ചകൾ നടക്കുന്നു. തെരെഞ്ഞെടുപ്പ് വാഗ്ദാനങ്ങൾ പൂർത്തീകരിക്കാനോ വരാൻ പോകുന്ന തെരെഞ്ഞെടുപ്പിൽ തങ്ങളുടെ വിജയസാധ്യത മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനോവേണ്ടി സാധാരണയായി രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ ബില്ലുകൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിന് ഗവൺമെന്റിൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്താറുണ്ട്. താൽപര്യ ഗ്രൂപ്പുകൾ, മാധ്യമങ്ങൾ, പൗരവേദികൾ തുടങ്ങിയവയും പ്രത്യേക നിയമനിർമ്മാണം നടത്തുന്നതിനു വേണ്ടി ഗവൺമെന്റിനെ പ്രേരിപ്പിക്കാറുണ്ട്. അതായത്, നിയമനിർമ്മാണം കേവലം ഒരു നിയമപരമായ നടപടിക്രമം മാത്രമല്ല അതൊരു രാഷ്ട്രീയ കർമ്മപദ്ധതി കൂടിയാണെന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. നിയമം നടപ്പിലാക്കുവാനാവശ്യമായ വിഭവങ്ങൾ, ഒരു ബില്ലിനു ലഭിക്കുന്ന പിന്തുണ അല്ലെങ്കിൽ എതിർപ്പ്, ഭരണ

കക്ഷിയുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് വിജയത്തിലുണ്ടാകുന്ന സാധ്യതകൾ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ ഒരു ബില്ല് തയ്യാറാക്കുമ്പോൾ സാധാരണയായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു. മുന്നണി രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും ഗവൺമെന്റ് നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ബില്ലുകൾ മുന്നണിയിലെ എല്ലാ കക്ഷികൾക്കും സ്വീകാര്യമായിരിക്കണം. ഇത്തരം പരിഗണനകൾ അവഗണിക്കുക സാധ്യമല്ല. ഒരു നിയമനിർമ്മാണം നടത്തുവാനുള്ള തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിനു മുൻപ് ക്യാബിനറ്റ് ഇത്തരം കാര്യങ്ങളും പരിഗണിക്കുന്നു.

നിർമ്മിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന നിയമത്തിന്റെ നയം കാബിനറ്റ് അംഗീകരിക്കുന്നതോടെയാണ് ഒരു ബില്ലിന്റെ കരട് തയ്യാറാക്കൽ പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുന്നത്. ഏതൊരു ബില്ലിന്റെയും കരട് രൂപം തയ്യാറാക്കുന്നത് ബന്ധപ്പെട്ട മന്ത്രാലയമാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് പെൺകുട്ടികളുടെ വിവാഹ പ്രായം 18 -ൽ നിന്നും 21 ആക്കി ഉയർത്തുന്നതിനുള്ള ബില്ല് തയ്യാറാക്കുന്നത് നിയമ മന്ത്രാലയമാണ്. വനിതാ-ശിശു ക്ഷേമ മന്ത്രാലയവും ഇതിൽ പങ്കാളിയാവും. ബില്ലുകൾ സാധാരണ പാർലമെന്റിന്റെ ഏതു സഭയിലും ആ സഭയിലെ ഒരു അംഗത്തിന് അവതരിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ സാധാരണ മന്ത്രിയാണ് ബില്ല് അവതരിപ്പിക്കാറുള്ളത്. ധനകാര്യ ബില്ലുകൾ ലോകസഭയിൽ മാത്രമേ അവതരിപ്പിക്കാൻ പാടുള്ളൂ. ലോകസഭ ധനകാര്യ ബില്ലുകൾ പാസ്സാക്കികഴിഞ്ഞാൽ രാജ്യസഭയിലേക്ക് അയക്കും.

കാർട്ടൂൺ വായിക്കുക

OK, let's not argue! Let's settle the issue through consensus! You support the bill and I will oppose it!

R K Laxman in The Times of India.

ഈ രീതിയിലാണോ അവർ 'കളി (Game) നിയമങ്ങൾ' പിന്തുടരുന്നത്?

ബില്ലിനെ കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകളുടെ പ്രധാന ഭാഗങ്ങൾ നടക്കുന്നത് കമ്മിറ്റികളിൽ വെച്ചാണ്. കമ്മിറ്റി നൽകുന്ന ശുപാർശകൾ പിന്നീട് സഭകളിലേക്ക് അംഗീകാരത്തിനായി അയക്കുന്നു. ഇതിനാലാണ് കമ്മിറ്റികളെ നിയമനിർമാണ സഭയുടെ 'ലഘുരൂപം' (Miniature) എന്നു വിളിക്കുന്നത്. നിയമ നിർമ്മാണ പ്രക്രിയയുടെ രണ്ടാം ഘട്ടമാണിത്. മൂന്നാമത്തെയും അവസാനത്തെയും ഘട്ടത്തിലാണ് ബില്ല് പാസ്സാക്കുന്നതിന് വേണ്ടി വോട്ടിനിടുന്നത്. ഒരു ധനേതര ബില്ല് ഒരു സഭ പാസ്സാക്കി ക്കഴിഞ്ഞാൽ അത് അടുത്ത സഭയിലേക്ക് അയക്കുകയും അവിടെ ഇതേ നടപടിക്രമങ്ങളിലൂടെ ഈ ബില്ല് കടന്നു പോവുകയും ചെയ്യും .

ഒരു ബില്ല് നിയമമാകണമെങ്കിൽ രണ്ടു സഭകളും പാസ്സാക്കിയിരിക്കണമെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. ഒരു നിർദ്ദിഷ്ട ബില്ലിനെക്കുറിച്ച് പാർലമെന്റിന്റെ ഇരു സഭകളും തമ്മിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ ഇരു സഭകളുടെയും സംയുക്ത സമ്മേളനം വിളിച്ചു ചേർത്ത് അത് പരിഹരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കും. ഇങ്ങനെ ഇരു സഭകളുടെയും സംയുക്ത സമ്മേളനം വിളിച്ചു ചേർത്ത സന്ദർഭങ്ങളിലെല്ലാം തീരുമാനങ്ങൾ ലോകസഭക്കനുകൂലമായിട്ടാണ് വന്നിട്ടുള്ളത്.

ഒരു ധനബില്ലിന്റെ കാര്യത്തിൽ രാജ്യസഭയ്ക്ക് അത് അംഗീകരിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട മാറ്റങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുകയോ ചെയ്യാം. എന്നാൽ അത് തള്ളിക്കളയുവാൻ കഴിയില്ല. രാജ്യസഭ 14 ദിവസത്തിനകം ധനബില്ലിൽ നടപടി എടുത്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ അത് രാജ്യസഭ പാസ്സാക്കിയതായി പരിഗണിക്കും. ധനബില്ലിൽ രാജ്യസഭ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഭേദഗതികൾ ലോകസഭയ്ക്ക് സ്വീകരിക്കുകയോ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യാം. ഒരു ബില്ല് ഇരു സഭകളും പാസ്സാക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ രാഷ്ട്രപതിയുടെ അംഗീകാരത്തിനായി അയച്ചുകൊടുക്കും. രാഷ്ട്രപതിയുടെ അനുമതി ലഭിക്കുന്നതോടെ ഒരു ബിൽ നിയമമായി മാറും.

അനുച്ഛേദം 109

ധനബില്ലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രത്യേക നടപടിക്രമങ്ങൾ.-(1)

ഒരു ധനബില്ല് രാജ്യസഭയിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ പാടില്ല.

പഠന പുരോഗതി വിലയിരുത്തുക

- നിയമനിർമ്മാണ പ്രക്രിയയെ സംബന്ധിച്ച ഈ ചർച്ചയിൽ നിന്നും ബില്ലുകളുടെ വിശദമായ ചർച്ചക്കുവേണ്ടി പാർലമെന്റ് ആവശ്യമായ സമയം ചെലവഴിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുവോ? ഇല്ലെങ്കിൽ ഈ പോരായ്മ പരിഹരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എന്തൊക്കെ നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് നിങ്ങൾക്ക് മുന്നോട്ടു വയ്ക്കാനുള്ളത്?

പാർലമെന്റ് എങ്ങനെയാണ് കാര്യനിർവ്വഹണ വിഭാഗത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത്?
(HOW DOES THE PARLIAMENT CONTROL THE EXECUTIVE?)

ഒരു പാർലമെന്ററി ജനാധിപത്യ പ്രക്രിയയിൽ ലോകസഭയിൽ ഭൂരിപക്ഷമുള്ള പാർട്ടിയോ മുന്നണിയോ ആണ് കാര്യനിർവഹണ വിഭാഗം (എക്സിക്യൂട്ടീവ്) രൂപീകരിക്കുന്നത്. ഇത് ഭൂരിപക്ഷ പാർട്ടിയുടെ പിന്തുണയോടെ ഏകപക്ഷീയവും അനിയന്ത്രിതവുമായ അധികാരം ഉപയോഗിക്കുവാൻ കാര്യനിർവഹണ വിഭാഗത്തിന് അവസരം നൽകുന്നു. ഇത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ പാർലമെന്ററി ജനാധിപത്യം മന്ത്രിസഭയുടെ ഏകാധിപത്യത്തിലേക്ക് വഴുതി വീഴുകയും കാബിനറ്റ് നയിക്കുന്ന വഴിയെ സഭ സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പാർലമെന്റ് ജാഗരൂകവും സജീവവും ആയി പ്രവർത്തിച്ചാൽ മാത്രമെ അവർക്ക് നിരന്തരവും കാര്യക്ഷമവുമായി കാര്യനിർവഹണവിഭാഗത്തെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. പാർലമെന്റിന് പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും കാര്യനിർവഹണവിഭാഗത്തെ നിയന്ത്രിക്കാൻ സാധിക്കും. അതിൽ ഏറ്റവും അടിസ്ഥാനമായത് സഭയിലെ

അംഗങ്ങൾക്ക് ജനപ്രതിനിധികളെന്ന നിലയിൽ ഫലപ്രദമായും നിർഭയമായും പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള അധികാരവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് സഭാംഗങ്ങൾക്ക് ഏതൊരു കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചും സഭ്യതയുടെ അതിർവരമ്പുകൾ ലംഘിക്കാതെ സഭയിൽ പറയുവാനുള്ള അധികാരമുണ്ട്. അതിന്റെ പേരിൽ സഭാംഗങ്ങൾക്കെതിരെ ഒരു നടപടിയും എടുക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഇതിനെയാണ് പാർലമെന്റിന്റെ വിശേഷാനുകൂല്യം (parliamentary privilege) എന്നു വിളിക്കുന്നത്. സഭാംഗങ്ങൾ ഈ വിശേഷാനുകൂല്യം ലംഘിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് തീരുമാനിക്കാനുള്ള അധികാരം സഭാധ്യക്ഷനിലായിരിക്കും.

ജനങ്ങളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതിനും കാര്യനിർവഹണത്തിനുമേൽ ഫല പ്രദമായ നിയന്ത്രണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും വേണ്ടി സഭാംഗങ്ങളെ പ്രാപ്ത രാക്കുന്നതിനാണ് സഭാംഗങ്ങൾക്ക് വിശേഷാധികാരം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. എങ്ങനെയാണ് പാർലമെന്റ് ഇത്തരം നിയന്ത്രണങ്ങൾ നടത്തുന്നത്? ഇതിന് പാർലമെന്റിന്റെ കൈവശമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്? കാര്യനിർവ ഹണവിഭാഗത്തിന്റെ അമിതാധികാരത്തെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ പാർലമെന്ററി നിയന്ത്രണങ്ങൾ പര്യാപ്തമാണോ?

പാർലമെന്ററി നിയന്ത്രണത്തിനുള്ള ഉപാധികൾ (Instruments of Parliamentary Control)

ഒളിക്യാമറ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നില നിൽക്കുന്ന ഈ സാഹചര്യത്തിലും പാർല മെന്റ് അംഗങ്ങൾക്ക് എന്തും എവിടെയും പറയാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടോ?

ഒരു പാർലമെന്ററി വ്യവസ്ഥയിൽ നിയമനിർമ്മാണ സഭ കാര്യനിർവഹണവിഭാ ഗത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ഉറപ്പുവരുത്തേണ്ടത് പല ഘട്ടങ്ങളിലായിട്ടാണ്. നയരൂപീകരണഘട്ടം, നിയമം അല്ലെങ്കിൽ നയം നടപ്പിലാക്കുമ്പോഴും നടപ്പാക്കിയതിനു ശേഷവുമുള്ള ഘട്ടം എന്നിവയാണവ. നിയമനിർമ്മാണ സഭകൾ ഇത് ചെയ്യുന്നത് പല മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടാണ്.

- പര്യാലോചനകളും ചർച്ചകളും
- നിയമങ്ങൾ അംഗീകരിക്കൽ അല്ലെങ്കിൽ തിരസ്ക്കരിക്കൽ
- സാമ്പത്തിക നിയന്ത്രണം
- അവിശ്വാസ പ്രമേയം

പര്യാലോചനകളും ചർച്ചകളും: നിയമനിർമ്മാണ പ്രക്രിയയുടെ അവസരത്തിൽ സഭാംഗങ്ങൾക്ക് എക്സിക്യൂട്ടീവിന്റെ നയസമീപനം, അത് നടപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള രീതികൾ എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച് വ്യക്തമായി ചർച്ചചെയ്യാൻ അവസരം ലഭിക്കുന്നു. കൂടാതെ ഇത്തരം ചർച്ചാവേളയിലല്ലാതെ സഭയിലെ പൊതുചർച്ചാവേളകളിലും എക്സിക്യൂട്ടീവിനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ സഭാംഗങ്ങൾക്ക് അവസരം ലഭിക്കും. എല്ലാ ദിവസവും പാർലമെന്റിലെ ചോദ്യോത്തര വേളയിൽ സഭാംഗങ്ങളുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടി പറയാൻ മന്ത്രിമാർ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. ശൂന്യവേളയിൽ (Zero Hour) സഭാംഗങ്ങൾക്ക് പ്രധാനമെന്ന് കരുതുന്ന ഏത് വിഷയവും ഉന്നയിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, ഇത്തരം വിഷയങ്ങൾക്ക് മറുപടി നൽകാൻ മന്ത്രിമാർക്ക് ബാധ്യതയുണ്ടാവ

ണമെന്നില്ല. പൊതു പ്രാധാന്യമുള്ള വിഷയങ്ങളെ ബന്ധപ്പെടുത്തി പാർലമെന്റിൽ നടക്കുന്ന അരമണിക്കൂർ ചർച്ച, അടിയന്തിര പ്രമേയം തുടങ്ങിയവയും എക്സിക്യൂട്ടീവിനെ നിയന്ത്രിക്കുവാനുള്ള മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങളാണ്.

ഒരു പക്ഷേ എക്സിക്യൂട്ടീവിനെയും സർക്കാരിന്റെ വിവിധ ഭരണവിഭാഗങ്ങളെയും ജാഗരൂകരാക്കാൻ ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ ഉപാധിയാണ് ചോദ്യോത്തരവേള. പാർലമെന്റിലെ അംഗങ്ങൾ ചോദ്യോത്തരവേളയിൽ സഭയിൽ ഹാജരാകുവാൻ വലിയ താല്പര്യം കാണിക്കും. ഈ സമയത്താണ് പരമാവധി അംഗങ്ങൾ സഭയിൽ ഹാജരാകുന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. വിലക്കയറ്റം, ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളുടെ ലഭ്യത, സമൂഹത്തിലെ പിന്നോക്കവിഭാഗങ്ങൾക്കെതിരായുള്ള അക്രമങ്ങൾ, കലാപങ്ങൾ, കരിഞ്ചന്ത തുടങ്ങിയ പൊതുതാല്പര്യമുള്ള വിഷയങ്ങളിലുള്ള സർക്കാരിന്റെ നിലപാടുകൾ അറിയുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ചോദ്യോത്തരവേളയിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ചോദ്യങ്ങളും ഉന്നയിക്കുന്നത്. തങ്ങളുടെ നിയോജക മണ്ഡലങ്ങളിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുവാനും ഗവൺമെന്റിനെ വിമർശിക്കുവാനും അംഗങ്ങൾ ചോദ്യോത്തര വേളയിലെ അവസരം വിനിയോഗിക്കുന്നു. ചോദ്യോത്തരവേള ചൂടേറിയ ചർച്ചകൾക്ക് വേദിയൊരുക്കുന്നു. അംഗങ്ങൾ ശബ്ദമുയർത്തുന്നതും സഭയുടെ നടുത്തളത്തിലിറങ്ങുന്നതും ഇറങ്ങിപ്പോക്ക് നടത്തുന്നതും ഈ അവസരത്തിൽ സാധാരണമാണ്. ഇത്തരം നടപടികൾ നിയമനിർമ്മാണ സഭയുടെ വിലപ്പെട്ട സമയം അപഹരിക്കുന്നതിന് കാരണമാകും. അതേസമയം ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം ഗവൺമെന്റിൽനിന്നും ആനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള രാഷ്ട്രീയ തന്ത്രങ്ങളാണെന്ന് നാം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇത്തരം തന്ത്രങ്ങൾ എക്സിക്യൂട്ടീവിനെ അതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം നിർവഹിക്കുന്നതിനു നിർബന്ധിക്കുന്നു.

ഒരു മന്ത്രിയായിരിക്കുന്നത് എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടായിരിക്കും. എല്ലാ ദിവസവും പരീക്ഷ നൽകുന്നതുപോലെയായിരിക്കും ഇത്!

നിയമങ്ങൾ അംഗീകരിക്കൽ അല്ലെങ്കിൽ തിരസ്ക്കരിക്കൽ: നിയമങ്ങൾക്ക് അംഗീകാരം നൽകുവാനുള്ള അധികാരമുപയോഗിച്ചും പാർലമെന്റിന് എക്സിക്യൂട്ടീവിനെ നിയന്ത്രിക്കാം. പാർലമെന്റിന്റെ അംഗീകാരത്തോടുകൂടി മാത്രമെ ഒരു ബിൽ നിയമമായി മാറുകയുള്ളൂ. വ്യക്തമായ ഭൂരിപക്ഷമുള്ള ഗവൺമെന്റിന് സഭയിൽ ബില്ലുകൾ നിഷ്പ്രയാസം പാസ്സാക്കിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കും. എന്നിരുന്നാലും ഇത് അത്രമേൽ പരിഗണിക്കേണ്ട കാര്യമല്ല. കാരണം ഭരിക്കുന്ന പാർട്ടിയിലെ അംഗങ്ങൾക്കിടയിലോ, മുന്നണിയിലെ കക്ഷികൾ തമ്മിലോ ഗവൺമെന്റും പ്രതിപക്ഷവും തമ്മിലോ, ഉള്ള ശക്തമായ വിലപേശലുകൾക്കു ശേഷമായിരിക്കും ഇത്തരമൊരു അംഗീകാരം ലഭിക്കുന്നത്. ലോകസഭയിൽ ഭൂരിപക്ഷമുള്ള ഗവൺമെന്റിന് രാജ്യസഭയിൽ ഭൂരിപക്ഷമില്ലാത്ത സാഹചര്യവും ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. 1977 -ലെ ജനതാപാർട്ടി ഗവൺമെന്റിനും 2000 -ത്തിലെ ദേശീയ ജനാധിപത്യസഖ്യ ഗവൺമെന്റിനും രാജ്യസഭയിൽ ഭൂരിപക്ഷമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ രണ്ടു സഭകളിലും ഒരു ബിൽ പാസ്സാക്കിയെടുക്കുന്നതിന് ഗവൺമെന്റിന് വലിയ വിട്ടുവീഴ്ച്ചകൾ

ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ലോക്പാൽ പോലെ ധാരാളം ബില്ലുകൾ പാസാക്കി എടുക്കുന്നതിൽ ഗവൺമെന്റ് പരാജയപ്പെട്ടു. 2002 –ലെ ഭീകരവാദം തടയുന്നതിനുള്ള ബിൽ (POTA) രാജ്യസഭ നിരാകരിക്കുകയുണ്ടായി.

ധനപരമായ നിയന്ത്രണം: ഗവൺമെന്റിന്റെ പരിപാടികൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനുള്ള സാമ്പത്തിക വിഭവങ്ങൾ അഥവാ പണം അനുവദിക്കുന്നത് ബഡ്ജറ്റിലൂടെയാണ്. ബഡ്ജറ്റ് തയ്യാറാക്കുകയും അവ നിയമനിർമ്മാണ സഭയുടെ അംഗീകാരത്തിനായി സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഗവൺമെന്റിന്റെ ഭരണഘടനാപരമായ ബാധ്യതയാണ്. ഈ ബാധ്യത ഗവൺമെന്റിന്റെ ധനവിനിയോഗത്തിനുമേൽ നിയന്ത്രണം ചെലുത്തുന്നതിന് നിയമനിർമ്മാണ സഭയ്ക്ക് അവസരം ഒരുക്കുന്നു. ഗവൺമെന്റിന് വിഭവങ്ങൾ അനുവദിക്കുന്നത് നിയമനിർമ്മണ സഭക്ക് നിരാകരിക്കാം. എന്നാൽ പാർലമെന്ററി വ്യവസ്ഥയിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ പിന്തുണയോടെ ഭരിക്കുന്നതിനാൽ ഗവൺമെന്റിന് അപൂർവ്വമായേ ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കാറുള്ളൂ എന്നിരുന്നാലും ഗവൺമെന്റിനു പണം അനുവദിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അതിനുള്ള കാരണം ലോകസഭക്ക് ചർച്ചചെയ്യാം. കംപ്ട്രോളർ ആന്റ് ഓഡിറ്റർ ജനറലിന്റെയും പബ്ലിക്ക് അക്കൗണ്ട് കമ്മറ്റികളുടെയും റിപ്പോർട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ലോകസഭയ്ക്ക് ഗവൺമെന്റിന്റെ ധന ദുർവിനിയോഗത്തിനെതിരെ അന്വേഷണം നടത്താം. ഗവൺമെന്റിന്റെ സമ്പത്തിന്റെ യുക്തിഭദ്രമായ വിനിയോഗം മാത്രമല്ല സഭയുടെ നിയന്ത്രണം കൊണ്ട് ലക്ഷ്യം വെക്കുന്നത്. ബഡ്ജറ്റിലൂടെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഗവൺമെന്റിന്റെ നയങ്ങളുടെയും നിയന്ത്രണവും ഇത് ലക്ഷ്യം വെക്കുന്നു. അതായത് സാമ്പത്തികനിയന്ത്രണത്തിലൂടെ നിയമനിർമ്മാണ സഭ ഗവൺമെന്റിന്റെ നയങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു.

അവിശ്വാസ പ്രമേയം: എക്സിക്യൂട്ടിവിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിന് പാർലമെന്റിനെ സഹായിക്കുന്ന ഏറ്റവും ശക്തമായ ആയുധമാണ് അവിശ്വാസ പ്രമേയം. ഭരിക്കുന്ന പാർട്ടിക്കോ അല്ലെങ്കിൽ മുന്നണിക്കോ സഭയിൽ ഭൂരിപക്ഷം ഉള്ളിടത്തോളം ഗവൺമെന്റിനെ പുറത്താക്കുക എന്നത് യാഥാർത്ഥ്യത്തിലുപരി സങ്കല്പം മാത്രമാണ്. എന്നിരുന്നാലും 1989 നു ശേഷം സഭയിൽ വിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെട്ടതിന്റെ പേരിൽ പല ഗവൺമെന്റുകളും രാജിവെയ്ക്കുവാൻ നിർബന്ധിതമായിട്ടുണ്ട്. മുന്നണിയിലെ ഘടകകക്ഷികളുടെ പിന്തുണ ഉറപ്പു വരുത്തുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടതാണ് ഈ ഗവൺമെന്റുകൾക്ക് സഭയുടെ വിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെടാൻ കാരണമായത്.

ഇങ്ങനെ പാർലമെന്റിന് എക്സിക്യൂട്ടീവിനെ ഫലപ്രദമായി നിയന്ത്രിക്കുവാനും ഗവൺമെന്റിനെ കൂടുതൽ ഉത്തരവാദിത്ത ബോധമുള്ളതാക്കാനും സാധിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതിന് സഭാകാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിന് വേണ്ടത്ര സമയം, സഭാംഗങ്ങളുടെ ചർച്ചയിലെ സജീവ പങ്കാളിത്തം, ഭരണപക്ഷവും പ്രതിപക്ഷവും തമ്മിലുള്ള വിട്ടുവീഴ്ചാ മനോഭാവം എന്നിവ അനിവാര്യമാണ്. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു

ദശാബ്ദങ്ങളായി ലോകസഭയുടെയും സംസ്ഥാന നിയമസഭകളുടെയും സമ്മേളനങ്ങൾ ചർച്ചകൾക്കായി ചെലവഴിക്കുന്ന സമയവും ക്രമാനുഗതമായി കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതിലെല്ലാം ഉപരിയായി ക്വാറം തികയാതെ പാർലമെന്റിന്റെ സഭകൾ നിർത്തിവെയ്ക്കേണ്ടിവരുക, പ്രതിപക്ഷത്തിന്റെ സഭാ ബഹിഷ്ക്കരണം എന്നിവ എക്സിക്യൂട്ടീവിനെ ചർച്ചയിലൂടെ നിയന്ത്രിക്കുവാനുള്ള സഭയുടെ അധികാരത്തെ കുറയ്ക്കുന്നു.

പ്രവർത്തനം

ദൂരദർശൻ സംപ്രേഷണം ചെയ്യുന്ന പാർലമെന്റ് സമ്മേളനങ്ങൾ തുടർച്ചയായി മൂന്ന് ദിവസം വീക്ഷിക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ തുടർച്ചയായി മൂന്ന് ദിവസത്തെ പത്ര റിപ്പോർട്ടുകൾ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ചുവർപത്രിക നിർമ്മിക്കുക. ചർച്ച ചെയ്യുന്ന വിഷയങ്ങൾ, സ്പീക്കറുടെ പങ്ക്, സഭയിൽ ഉന്നയിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ, പ്രതിനിധികളുടെ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ, നിങ്ങളുടെ പ്രദേശത്തുനിന്നുമുള്ള പ്രതിനിധികൾ, ചർച്ചചെയ്യുന്ന വിഷയങ്ങളുടെ സ്വഭാവം ദേശീയമാണോ പ്രാദേശികമാണോ എന്നീ കാര്യങ്ങൾ നിരീക്ഷിക്കുക.

പാർലമെന്ററി കമ്മിറ്റികൾ എന്തൊക്കെ ചെയ്യുന്നു? (WHAT DO THE COMMITTEES OF PARLIAMENT DO?)

നിയമ നിർമ്മാണാവശ്യങ്ങൾക്കായി അനേകം കമ്മിറ്റികൾ നിയമിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഇത് നിയമനിർമ്മാണ പ്രക്രിയയുടെ ഒരു മുഖ്യ സവിശേഷതയാണ്. സഭയുടെ ദൈനംദിന പ്രവർത്തനത്തിൽ മാത്രമല്ല നിയമനിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഈ കമ്മിറ്റികൾ മുഖ്യ പങ്കുവഹിക്കുന്നുണ്ട്. പാർലമെന്റ് സമ്മേളിക്കുന്നത് സമ്മേളന കാലയളവിൽ മാത്രമായതിനാൽ അതിന്റെ പ്രവർത്തന സമയം വളരെ പരിമിതമാണ്. എന്നാൽ നിയമനിർമ്മാണം നടത്തേണ്ട വിഷയത്തിൽ ആഴത്തിലുള്ള പഠനം അനിവാര്യമായതിനാൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയും സമയവും ആവശ്യമാണ്. അതുപോലെ വിവിധ മന്ത്രാലയങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഗ്രാന്റിനെകുറിച്ചുള്ള പഠനം, ഗവൺമെന്റിന്റെ വിവിധ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളുടെ ചെലവുകൾ പരിശോധിക്കൽ, അഴിമതി കേസുകളിൽ അന്വേഷണം നടത്തൽ തുടങ്ങിയ പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രവൃത്തികളെല്ലാം നടത്തുന്നത് പാർലമെന്ററി കമ്മറ്റികളാണ്. 1983 മുതൽ പാർലമെന്ററി സ്റ്റാന്റിംഗ് കമ്മിറ്റികൾക്ക് ഇന്ത്യ രൂപം കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. വിവിധ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അത്തരത്തിലുള്ള ഇരുപതിൽപ്പരം കമ്മിറ്റികൾ ഇന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. വിവിധ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, അവയുടെ ബഡ്ജറ്റ്, ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സഭയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ചെലവുകൾ, ബില്ലുകൾ എന്നിവയുടെ മേൽനോട്ടം ഇത്തരം സ്റ്റാന്റിംഗ് കമ്മിറ്റികൾക്കാണ്.

സ്റ്റാന്റിംഗ് കമ്മിറ്റികൾക്കു പുറമേ, സംയുക്ത പാർലമെന്ററി കമ്മിറ്റികൾക്ക് (JPCs) നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ശ്രേഷ്ഠമായ സ്ഥാനമുണ്ട്. ഒരു പ്രത്യേക ബില്ലിനെ കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിനും സാമ്പത്തിക ക്രമക്കേടുകളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കുന്നതിനുമാണ് ഇത്തരം കമ്മിറ്റികളെ നിയമിക്കുന്നത്. സംയുക്ത പാർലമെന്ററി കമ്മിറ്റിയിലെ അംഗങ്ങളെ ഇരു സഭകളിൽ നിന്നുമായി തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു.

കമ്മിറ്റി സമ്പ്രദായം പാർലമെന്റിന്റെ പ്രവർത്തനഭാരം ലഘൂകരിക്കുന്നു. പല പ്രധാനപ്പെട്ട ബില്ലുകളും കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്കായി സമർപ്പിക്കാറുണ്ട്. കമ്മിറ്റികൾ പൂർത്തീകരിച്ച പ്രവൃത്തികളെ ചുരുക്കം ചില ഭേദഗതികളോടെ പാർലമെന്റ് അംഗീകരിക്കുകയാണ് പതിവ്. നിയമപരമായി പറഞ്ഞാൽ പാർലമെന്റിന്റെ അംഗീകാരമില്ലാതെ ഒരു ബില്ലും നിയമമാവുകയോ ഒരു ബഡ്ജറ്റും പാസ്സാക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യില്ല. എന്നാൽ പാർലമെന്ററി കമ്മിറ്റികൾ നൽകുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളെ അപൂർവ്വമായേ പാർലമെന്റ് തിരസ്കരിക്കാറുള്ളൂ.

കാർട്ടൂൺ വായിക്കുക

ഗവൺമെന്റിനെതിരെ പ്രതിപക്ഷം തുടർച്ചയായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു മാർഗ്ഗമാണ് സഭാബഹിഷ്കരണം. എന്തിനും ഏതിനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ട ഒരു ആയുധമാണോ സഭാ ബഹിഷ്കരണം?

നിയമനിർമ്മാണ സഭയുടെ സ്വഭാവം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ നടപടിക്രമങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് നിയന്ത്രണങ്ങളുള്ളത്. എന്നാൽ അതിന്റെ സത്തയിൽ നോക്കിയാൽ നിയമനിർമ്മാണ സഭയുടെ അല്ലെങ്കിൽ, പാർലമെന്റിന്റെ പരമാധികാരത്തിന് നിയന്ത്രണങ്ങളോ പരിമിതികളോ ഇല്ല.

എൻ. വി. ഗാഡ്ഗിൽ, സിഎഡി, Vol. XI, പേജ് 659, 1949 നവംബർ 18

പാർലമെന്റ് എങ്ങനെയാണ് സ്വയം നിയന്ത്രിക്കുന്നത്?
(How does the Parliment Regulate Itself?)

അങ്ങനെ നിയമ നിർമാതാക്കൾ പ്പോലും ചില പ്രത്യേക നിയ മങ്ങൾക്ക് വിധേ യരാണ്!

മുൻപ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ പാർലമെന്റ് ഒരു ചർച്ചാവേദിയാണ്. ചർച്ചകളി ലൂടെയാണ് പാർലമെന്റ് പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തുന്നത്. അതിനാൽ ചർച്ചകളെല്ലാം അർത്ഥപൂർണ്ണവും ക്രമപ്രകാരവുമായിരിക്കണം. എങ്കിൽ മാത്രമേ സഭയുടെ അന്തസ്സിന് കളങ്കമേൽക്കാതെ അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സുഗമമായി നടത്തുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. സഭകളുടെ പ്രവർത്തനം സുഗമമായി നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ചില വ്യവസ്ഥകൾ ഭരണഘടനയിൽതന്നെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. സഭാനടപടികൾ നിയന്ത്രിക്കുന്ന തിനുള്ള അന്തിമ അധികാരം സഭാധ്യക്ഷനിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കും.

കാർട്ടൂൺ വായിക്കുക

Irfan

"ഞങ്ങൾ വാക്കൗട്ട് നടത്തുകയല്ല, നമ്മളോട് പുറത്തേക്ക് പോകുവാൻ കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടതാണ്". പാർലമെന്റംഗങ്ങൾ പറഞ്ഞു. ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങൾ സഭയിൽ എല്ലായ്പോഴും സംഭവിക്കാറുണ്ടോ?

സഭാധ്യക്ഷൻമാർക്ക് സഭയിലെ അംഗങ്ങളുടെ പെരുമാറ്റത്തെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗം കൂടിയുണ്ട്. കൂറുമാറ്റ നിരോധന നിയമത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ? ഏതെങ്കിലുമൊരു രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിയുടെ ടിക്കറ്റിൽ മത്സരിച്ച് വിജയിച്ചിട്ടാണ് മിക്കവാറും ആളുകൾ സഭാംഗങ്ങളാവുന്നത്. തെര ഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം അവർ സ്വന്തം പാർട്ടിയിൽനിന്നും വിട്ടുപോകാൻ

തീരുമാനിച്ചാൽ എന്താണ് സംഭവിക്കുക? സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുശേഷം വർഷങ്ങളോളം ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കപ്പെടാതെ നിലനിന്നിരുന്നു. എന്നാൽ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിയുടെ ബാനറിൽ മത്സരിച്ച് വിജയിച്ച ഒരാൾ മറ്റൊരു രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിയിലേക്ക് കൂറുമാറുന്നത് തടയുവാൻ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ തമ്മിൽ ധാരണയായി. ഇതിനുവേണ്ടി 1985 ൽ കൊണ്ടുവന്ന 52-ാം ഭരണഘടന ഭേദഗതിയാണ് കൂറുമാറ്റ നിരോധന നിയമം. 91-ാം ഭരണഘടനഭേദഗതി ഈ നിയമത്തിൽ ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു. കൂറുമാറ്റ നിരോധനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കേസുകളിൽ അന്തിമമായ തീരുമാനം എടുക്കുവാനുള്ള അധികാരം സഭാധ്യക്ഷനായിരിക്കും. ഒരു അംഗം കൂറുമാറിയതായി സഭാധ്യക്ഷൻ പ്രഖ്യാപിച്ചാൽ ആ അംഗത്തിന് സഭാംഗത്വം നഷ്ടപ്പെടും. കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ത്രിപദം പോലെയുള്ള പദവികൾ വഹിക്കുവാനുള്ള യോഗ്യതയും ഇല്ലാതാവും.

അവർ എന്തിനു വേണ്ടിയാണ് പാർട്ടി മാറുന്നതെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഒരിക്കൽ വിട്ടുപോയ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളിലേക്ക് അവർ വീണ്ടും തിരിച്ചുവരിക പോലും ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ?

എന്താണ് കൂറുമാറ്റം? നേതൃത്വത്തിന്റെ നിർദ്ദേശം അവഗണിച്ച് സഭയിൽ ഹാജരാകാതിരിക്കുകയോ പാർട്ടി നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കെതിരായി വോട്ടു ചെയ്യുകയോ അല്ലെങ്കിൽ പാർട്ടി അംഗത്വം സ്വമേധയാ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴാണ് ഒരംഗം കൂറുമാറിയതായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുന്നത്.

കൂറുമാറ്റ നിരോധന ഭേദഗതി നിയമം നിലവിൽ വന്നെങ്കിലും അതിന് കൂറുമാറ്റത്തെ തടയുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണ് കഴിഞ്ഞ 20 വർഷത്തെ അനുഭവങ്ങൾ വെളിവാക്കുന്നത്. എന്നാൽ പാർട്ടി നേതൃത്വത്തിനും സഭാധ്യക്ഷനും അംഗങ്ങളുടെമേൽ കൂടുതൽ അധികാരം നൽകുന്നതിന് ഇത് കാരണമായി.

ഉപസംഹാരം

പാർലമെന്ററി നടപടിക്രമങ്ങളുടെ തൽസമയ സംപ്രേക്ഷണം നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധ പ്രദേശങ്ങളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന വർണ്ണാഭമായ വസ്ത്രങ്ങൾ അണിഞ്ഞ തികഞ്ഞ ഒരു മഴവില്ലുപോലെയാണ് ഇന്ത്യൻ പാർലമെന്റെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. അംഗങ്ങൾ വ്യത്യസ്ത ഭാഷകളിലാണ് പാർലമെന്റ് നടപടിക്രമങ്ങളിൽ സംസാരിക്കുന്നത്. അവർ വ്യത്യസ്ത ജാതിയെയും മതങ്ങളെയും വിഭാഗങ്ങളെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അവർ പരസ്പരം ശക്തമായ എതിർപ്പുകൾ പുലർത്താറുണ്ട്. അവർ രാജ്യത്തിന്റെ പണവും സമയവും നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാണെന്ന് ഒരു ധ്വനി പലപ്പോഴും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. എന്നാൽ

ഇതേ പാർലമെന്റിനുതന്നെ എക്സിക്യൂട്ടീവിനെ കാര്യക്ഷമമായി നിയന്ത്രിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് നമുക്ക് ഈ പാഠഭാഗത്തുനിന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചു. സമൂഹത്തിന്റെ വ്യത്യസ്തവിഭാഗങ്ങളുടെ താൽപര്യങ്ങളെ അവർക്ക് സംരക്ഷിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. ഗവൺമെന്റ് ഘടകങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രാതിനിധ്യമുള്ള ഘടകമാണ് നിയമനിർമ്മാണ വിഭാഗം. വ്യത്യസ്ത സാമൂഹിക പശ്ചാത്തലത്തിൽനിന്ന് വരുന്ന പ്രതിനിധികളുള്ളതിനാൽ നിയമനിർമ്മാണ സഭകൾ കൂടുതൽ പ്രാതിനിധ്യ സ്വഭാവവും ജനങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷക്കൊത്ത പ്രതികരണവും നടത്തുന്നു.ഒരു പാർലമെന്ററി ജനാധിപത്യത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ അഭിലാഷങ്ങളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ഘടകം എന്ന നിലക്ക് നിയമനിർമ്മാണ സഭക്ക് ഉന്നത അധികാരവും ഉത്തരവാദിത്വവുമുണ്ട്. ഇവിടെയാണ് പാർലമെന്റിന്റെ ജനാധിപത്യശക്തി കുടികൊള്ളുന്നത്.

അഭ്യാസം

1. ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമം ഉറപ്പു വരുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി കാര്യക്ഷമമായ ഒരു ഗവൺമെന്റ് രാജ്യത്തിനാവശ്യമുണ്ടെന്ന് അലോക് കരുതുന്നു. നമ്മൾ പ്രധാനമന്ത്രിയെയും മന്ത്രിമാരെയും തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ഗവൺമെന്റിന്റെ ജോലി അവരെ ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്താൽ നമുക്ക് ഒരു നിയമനിർമ്മാണ സഭയുടെ ആവശ്യമില്ല. നിങ്ങൾ ഈ ആശയത്തോട് യോജിക്കുന്നുണ്ടോ? കാരണം നൽകുക.
2. ദ്വിമണ്ഡല നിയമനിർമ്മാണ സഭയുടെ മേന്മകളെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളുടെ ക്ലാസ്സിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചർച്ചയിൽ താഴെ പറയുന്ന വാദഗതികൾ ഉയർന്നുവന്നു. ഈ വാദഗതികൾ വായിച്ച് ഇതിനോട് നിങ്ങൾ യോജിക്കുന്നുവോ അതോ വിയോജിക്കുന്നുവോ എന്ന് കാരണസഹിതം വിശദീകരിക്കുക
   - ദ്വിമണ്ഡല നിയമനിർമ്മാണ സഭകൾ ഒരു ലക്ഷ്യവും പൂർത്തീകരിക്കുന്നില്ലെന്ന് നേഹ പറഞ്ഞു.
   - രണ്ടാമത്തെ മണ്ഡലത്തിൽ വിദഗ്ധരായവരെ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യണമെന്ന് ശ്യാമ വാദിച്ചു.
   - ഒരു രാജ്യത്ത് ഫെഡറൽ വ്യവസ്ഥിതിയല്ല നിലനിൽക്കുന്നതെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തെ മണ്ഡലത്തിന്റെ ആവശ്യകതയില്ലെന്ന് തൃദിബ് പറഞ്ഞു.

3. എന്തുകൊണ്ടാണ് ലോകസഭയ്ക്ക് രാജ്യസഭയേക്കാൾ കാര്യക്ഷമമായി എക്സിക്യൂട്ടീവിനെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നത്?
4. എക്സിക്യൂട്ടീവിനെ കാര്യക്ഷമമായി നിയന്ത്രിക്കുന്നതിലുപരി ലോക സഭ ജനങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷകളെയും അഭിലാഷങ്ങളെയും പ്രകടിപ്പി ക്കുന്ന വേദിയാണ്. ഇതിനോട് നിങ്ങൾ യോജിക്കുന്നുണ്ടോ? കാരണം വ്യക്തമാക്കുക.
5. പാർലമെന്റിനെ കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇതിനോട് നിങ്ങൾ യോജിക്കുന്നുവോ വിയോജിക്കുന്നുവോ എന്ന് കാരണസഹിതം വ്യക്തമാക്കുക. ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ പരിണതഫലം എന്തായിരിക്കും? വിശദീകരിക്കുക.
   - പാർലമെന്റ് കൂടുതൽ സമയം പ്രവർത്തിക്കണം.
   - പാർലമെന്റിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് ഹാജർ നിർബന്ധമാക്കണം.
   - സഭാ നടപടികൾ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കാൻ സ്പീക്കർക്ക് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കണം.
6. പ്രധാനപ്പെട്ട ബില്ലുകളെല്ലാം മന്ത്രിമാർ നിർദ്ദേശിക്കുകയും സഭയിൽ ഭൂരിപക്ഷമുള്ള പാർട്ടിയുടെ മന്ത്രിമാർ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഗവൺമെന്റ് ബില്ലുകളെല്ലാം പാസ്സാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ പിന്നെ പാർല മെന്റിന് നിയമനിർമ്മാണ പ്രക്രിയയിൽ എന്ത് പങ്കാണ് വഹിക്കുവാനു ള്ളതെന്ന് ആരിഫ് അറിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് എന്ത് മറുപടിയാണ് നിങ്ങൾക്ക് നൽകുവാൻ സാധിക്കുക?
7. താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഏതെല്ലാം പ്രസ്താവനകളോടാണ് നിങ്ങൾ കൂടുതൽ യോജിക്കുന്നത്? കാരണം നൽകുക.
   - നിയമനിർമ്മാണ സഭയിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള പാർട്ടിയിൽ ചേരുവാൻ അവസരം നൽകണം.
   - കൂറുമാറ്റ നിരോധന നിയമം നിയമസഭാസമാജികർക്കുമേൽ പാർട്ടി നേതാക്കൾക്കൊരു മേധാവിത്വം നൽകുന്നുണ്ട്.
   - കൂറുമാറ്റം എല്ലായ്പ്പോഴും സ്വന്തം താൽപര്യ സംരക്ഷണത്തിനു വേണ്ടി നടത്തുന്നതാകയാൽ മറ്റുപാർട്ടിയിൽ ചേരുവാനാഗ്ര ഹിക്കുന്ന നിയമസഭാ സാമാജികരെ അടുത്ത രണ്ടുവർഷത്തേക്ക് മന്ത്രിയാക്കുന്നതിൽനിന്നും അയോഗ്യരാക്കണം.

8. അടുത്ത കാലത്തായുള്ള പാർലമെന്റിന്റെ കാര്യക്ഷമതയെക്കുറിച്ചും ഫലപ്രാപ്തിയെക്കുറിച്ചുമാണ് ഡോളിയും സുധയും സംവാദം നടത്തുന്നത്. സഭയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വരുന്ന തടസ്സങ്ങൾ, സഭാബഹിഷ്കരണം തുടങ്ങിയവ മൂലം, ചർച്ചകൾക്കും സംവാദങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്ന സമയം കുറഞ്ഞുവരുന്നുവെന്നും ഇത് പാർലമെന്റിന്റെ പ്രവർത്തനക്ഷയത്തിന് കാരണമാകുന്നുവെന്നും ഡോളി വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ, പല ഗവൺമെന്റുകളുടെയും ലോകസഭയിലെ പതനം പാർലമെന്റിന്റെ ചലനാത്മകതക്ക് തെളിവാണെന്ന് സുധ വാദിക്കുന്നു. ഡോളിയുടെയും സുധയുടെയും വാദങ്ങളെ എതിർത്തും അനുകൂലിച്ചും മറ്റ് എന്ത് വാദങ്ങളാണ് നിങ്ങൾക്ക് നൽകുവാൻ സാധിക്കുക?

9. ഒരു ബില്ല് നിയമമായി മാറുന്നതിന്റെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളാണ് താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. അവയെ ശരിയായി ക്രമപ്പെടുത്തുക.
   - ഒരു ബില്ല് ചർച്ചക്കെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു പ്രമേയം പാസ്സാക്കുന്നു.
   - ബില്ല് രാഷ്ട്രപതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് വിടുന്നു. രാഷ്ട്രപതി അതിനു അംഗീകാരം നൽകിയിട്ടില്ലങ്കിൽ പിന്നീട് അതിനു എന്ത് സംഭവിക്കുന്നുവെന്ന് എഴുതുക.
   - ബില്ല് പാസ്സാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അടുത്ത സഭയിലേക്ക് അയക്കുന്നു. അത് പാസ്സാവുകയും ചെയ്യുന്നു.
   - ബിൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട സഭയിൽതന്നെ പാസ്സാക്കുന്നു.
   - ബില്ലിന്റെ ഓരോ വകുപ്പുകളും വായിക്കുകയും അത് വോട്ടിനിടുകയും ചെയ്യുന്നു.
   - ബില്ല് സബ്കമ്മറ്റിയുടെ പരിഗണനക്ക് വിടുന്നു. കമ്മറ്റി ആവശ്യമായ തിരുത്തലുകൾ വരുത്തി സഭയുടെ ചർച്ചക്കുവേണ്ടി അയക്കുന്നു.
   - ബന്ധപ്പെട്ട മന്ത്രി ബില്ലിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് സഭയിൽ വിശദീകരിക്കുന്നു.
   - നിയമ മന്ത്രാലയം ബില്ലിന്റെ കരട് തയ്യാറാക്കുന്നു.

10. പാർലമെന്ററി കമ്മിറ്റി സംവിധാനം പാർലമെന്റിന്റെ നിയമനിർമ്മാണ മേൽനോട്ടത്തെയും വിലയിരുത്തലിനെയും എങ്ങനെ ബാധിച്ചു?